

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg bragte selv problemet frisk fisk på banen, og jeg har fået at vide af ministeren, at erhvervet selv skal være med til at stramme op. Det lyder jo godt, men kan vi også have tiltro til, at erhvervet gør det? De har jo haft mange år til det, de har fisket i mange år.

Men det, jeg ville med det, var egentlig at spørge ministeren, om man i den fiskerilov, der skal laves, ikke også kunne stramme op rent lovmæssigt. Det kunne vel hedde »Fra hav til bord«, ligesom det hedder »Fra jord til bord« i den nye fødevarerlov, for fisk er vel også fødevarer. Og hvis nogen vil fortælle mig, at man altid får friske fisk hos en fiskehandler, skal jeg gerne fremlægge nogle eksempler på det modsatte, men jeg vil ikke gøre det her fra talerstolen. Det erhverv har altså noget at lære, hvad friskhed angår.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg skal sige til fru Lene Espersen, at jeg er enig i analysen, vurderingen og diskussionen af rødspættekassen, så her har jeg ikke noget at tilføje, ud over at jeg meget gerne også vil bekræfte det andet, fru Lene Espersen sagde her fra talerstolen, nemlig at der ikke var så få, som i de dage sagde, at de var parat til at betale prisen. Det skal man bare huske at minde dem om, efterhånden som tiden er gået.

Med hensyn til satellitterne vil jeg sige: Ja, som beslutningen er, vil der efter udgangen af 1999 ikke være adgang til EU-farvande for både over 24 m, og alt det andet vedrørende satellitter er en aftale imellem EU og tredjelande.

Så vil jeg gerne sige til både hr. Jens Kirk og fru Lene Espersen, at jeg meget gerne vil være fleksibel med hensyn til kapacitetsregler, og at jeg meget gerne vil være med til at diskutere det spørgsmål, for det har jeg ikke nogen problemer med. Men jeg har bare den overvejende indgangsvinkel, at vi ikke skal solde fremgangen op. Det er sådan set mit krav.

Vi kan diskutere miljø, vi kan diskutere forbedringer for mandskabet, og alt det vil jeg meget gerne i dialog om. Men jeg vil meget gerne påpege, at med den bekendtgørelse, der kom i februar, så vidt jeg husker, og som fik koblet den økonomiske del på i sommer, er der altså skabt nogle muligheder, og inden for de rammer kan vi diskutere.

Til hr. Jens Kirks fortsatte advokeren for Danmarks Fiskeriforening vil jeg sige, at jeg sy-

nes, det er fint, at man hører parterne; det har jeg slet ikke noget problem med, og kommer de med nogle vises sten, tager jeg selvfølgelig også dem til mig. Men regeringens opgave er bl.a. at skabe debat, og det har vi forsøgt med den fiskeripolitiske redegørelse her.

Til hr. Christian H. Hansen vil jeg sige, at jeg kunne nu ikke lige genkende det citat. Men jeg vil gerne sige i forbindelse med diskussionen om net, at er der nogen, der har forsøgt at fremme den internationale diskussion om bæredygtighed – enten det er i EU, eller det er i andre internationale fora – mener jeg rent faktisk, det er Danmark, også når det gælder Østersøen og den baltiske fiskerikommission. Men det, som nogle ligesom har forsøgt at udtrykke i nogle avisartikler, er – så vidt jeg kan se – at Danmark pr. automatik skulle gå ind for, at alle de baltiske lande skulle bruge et specifikt net, som oven i købet var fremstillet i Danmark. Det kan godt ske, at det var klogt, at man gjorde det; det skal jeg ikke tage stilling til her. Men vi har valgt at gøre det ved at sige, at der er to eller tre fiskerimetoder, der er lovlige i Østersøen. Det henholder vi os til, og så har vi lavet nogle forsøg og noget udvikling.

Jeg kunne da godt håbe, at det viste sig, at det var et dansk net, der selekterede bedst og alt det andet. Men at man på daværende tidspunkt skulle være gået i byen på den måde fra dansk side, tror jeg havde været en stor misforståelse.

Til fru Annie Lunde Hansen skal jeg sige, at jeg hører i realiteten ikke nogen difference mellem fru Annie Lunde Hansen synspunkter og mine synspunkter. Der skal strammes op, hvis der er behov for det, og den nye fødevarerlov vil også give nogle muligheder for det. Og endelig vil jeg sige, at jeg tror også, fru Annie Lunde Hansen og jeg er enige om, at det offentlige ikke kan kontrollere hver eneste fisk eller hver eneste stump rullepølse. Her må vi også appellere til ansvarlighed og moral fra erhvervets egen side.

Til hr. Kristen Touborg, som kom ind på kapitel 8, vil jeg gerne sige, at med hensyn til dagsordenen skal man jo have det i baghovedet, som fru Lene Espersen og jeg lige talte om, nemlig at det ikke bare er noget, Danmark kan gå ned og få lavet om fra den ene dag til den anden, og det var vi alle sammen godt klar over. Men en af mulighederne ville jo netop være, hvis vi kunne få lavet nogle EU-forskningsprojekter. De ville nok have en større gen-